

[Dræbje]

med postvæsenets standardbemærkning: »Ufuldstændig adresse. Retur til afsenderen.« Det er jo langtfra alene ministeren for offentlige arbejder, der har ansvaret for cyklisterens vel. I hvert fald har to andre ministre og ministerier væsentlige opgaver over for de svage trafikanter og over for cyklisterne; det gælder både justitsministeren og miljøministeren. Trafikministerens besvarelse af forespørgslen kom jo også ind på netop disse problemer, og derfor skal jeg i mit indlæg også berøre nogle af de temaer, som hører til under andre ministre.

Jeg synes, det kan være rigtigt at starte med en konstatering af, hvad der er nogle af hovedproblemerne for cyklisterne i den trafik, som foregår i øjeblikket.

For det første – og det er og bliver det væsentlige – har de en høj ulykkesrisiko, og med den stigende cykeltrafik har vi oplevet et stigende ulykkestal for cyklister i de senere år. Jeg synes nok, at der er faldet bemærkninger i debattens løb, som har haft til formål at skjule den kendsgerning, at langt de fleste af disse ulykker ikke kan begrundes i cyklisterens adfærd, men først og fremmest skyldes sammenstød mellem den hårde og den bløde trafik.

Det andet hovedproblem er den manglende tryghed for cyklisterne i den daglige færdsel. Jeg tror ikke, jeg behøver at sige mere. Alle, der har prøvet at sidde på en cykel i bytrafik, ved, hvad manglende tryghed er.

For det tredje er der et betydeligt antal ulemper for cyklisterne i den daglige trafik. Det kan være længere transportveje. Det kan være således, at disse længere transportveje ofte er skabt af hensyn til de motoriserede trafikanter, uanset at man jo skulle synes, det var meget rimeligt, at det var dem, der havde flere hestekræfter under eller bag sig, der skulle køre omvejen. Det kan være dårlige parkeringsmuligheder, usikre parkeringsmuligheder med den høje tyveririsiko, der trods alt er, og det kan være dårlige kombinationsmuligheder med den kollektive transport.

Hvis vi skal løse disse problemer, er det nødvendigt at starte med planlægning. Vi har alt for megen opsplitning af ansvaret, og denne opsplitning skal modvirkes igennem en samlet planlægningsindsats. Her er et af de områder, der ikke først og fremmest er trafikministerens, men miljøministerens, og jeg skal, fordi jeg har noget på hjerte direkte

på trafikministerens område, ikke gå længere ind på det, men bare konstatere det som en meget væsentlig forudsætning for at få løst problemerne, at man skal tænke i betydelig længere perspektiver, end man gør i dag.

Jeg synes, det var glædeligt, at der, da trafikministeren var inde på spørgsmålet om trafikikkerheden, blev lagt en betydelig åbenhed for dagen over for nedsat hastighed for bilerne i byområderne. Jeg håber meget, at den åbenhed også vil gælde de socialdemokratiske medlemmer af færdselssikkerhedskommissionen og retsudvalget, sådan at vi kan opnå løsninger og realiteter med lave normalhastighed i byerne, men vel nok samtidig et mere differentieret hastighedsgrænsesystem inden for byområderne. Jeg mener, det er vigtigt at gå videre ad den vej.

Når jeg nu har anket over, at forespørgslen egentlig skulle have været vendt til flere ministre, synes jeg måske også, der kan være grund til at konstatere, at adressen ud fra én bestemt betragtning er den rigtige. Jeg har læst vejdirektoratets årsrapport og vejdirektoratets trafikrapport 1980, og i disse rapporter finder man ikke meget af den positive holdning til cykeltrafik, som ministeren gav udtryk for her i dag; ja, det, der er det alvordige, er faktisk, at man slet ikke finder nogen holdning og dårligt nok nogen omtale af cykeltrafikken i vejdirektoratets redegørelse for status for trafikbilledet i øjeblikket.

Jeg synes, det må være vigtigt også for ministeren med de klare ord, der er faldet her i dag, at sørge for, at en række af de hensyn, der er nævnt, bliver taget i det daglige udførende arbejde, som staten har ansvaret for inden for trafikområdet.

En af de væsentlige mangler, vi har, som i hvert fald indirekte fremgår af trafikrapporten, er, at vi mangler tal for cykeltrafikens omfang og udvikling, mens der næppe er den bivej her i landet, som vi ikke har trafiktællinger for.

Jeg skal derefter kort konstatere nogle løsningsmuligheder for de samlede problemstillinger, jeg indledte med at pege på.

For det første er der spørgsmålet om en samlet planlægning. Jeg vil her tage udgangspunkt i de bemærkninger, ministeren kom med om egentlige forsøgsprojekter for samlede byområder, som kan fortælle noget om, hvordan man kan tilvejebringe et samlet trafiknet for cyklister ved en kombination af